

ПЕРЕМОЖЦІ ЗМАГАННЯ ТВАРИННИКІВ

Центральний Комітет Компартії України і Рада Міністрів Української РСР розглянули підсумки соціалістичного змагання областей і районів за збільшення виробництва і продажу державі молока, м'яса та інших продуктів тваринництва в колгоспах і радгоспах у 1973 році і визнали переможцями Кримську, Київську і Житомирську області, господарства яких підвищили продуктивність худоби, перевиконали народногосподарський план по виробництву та продажу державі всіх видів продуктів тваринництва. Цим областям присуджено перехідні Червоні прапори ЦК Компартії України і Ради Міністрів УРСР з видачею відповідних грошових премій.

Серед районів переможцями визнано: Черкаський район Черкаської області, Нестеровський район Львівської області, Червоноармійський район Ровенської області, Олександрівський район Кіровоградської області та Збаразький район Тернопільської області. Їм присуджено перехідні Червоні прапори ЦК Компартії України і Ради Міністрів УРСР з видачею відповідних грошових премій.

ЦК Компартії України і Рада Міністрів УРСР закликали колгоспників, робітників колгоспів, всіх працівників сільського господарства республіки ще ширше розгорнути соціалістичне змагання за дальше збільшення виробництва і продажу державі продуктів тваринництва, за успішне виконання соціалістичних зобов'язань, взятих на 1974 рік.

(РАТАУ).



Рік видання XV

№ 27 (1819).



2 БЕРЕЗНЯ
1974 року

Ціна 2 коп.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

МОЛОДШИЙ КОМСОМОЛ

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ 8 1939 РОКУ.

ВИХОВУВАТИ НА ТРАДИЦІЯХ

В обласному центрі відбувся триденний семінар других секретарів міських, райкомів комсомолу. На ньому було розглянуто широке коло питань ідейно-виховної роботи комсомольських організацій в світлі рішень грудневого (1973 р.) Пленуму ЦК КПРС, підготовили до 50-річчя присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна.

Учасники семінару прослухали лекції з актуальних питань ідейно-виховної роботи серед молоді, проблем підвищення ефективності політичного навчання юнаків і дівчат, поліпшення військово-патрістичного, правового, атеїстичного та естетичного виховання підростаючого покоління. З лекціями виступили відповідальні працівники

обкому Компартії України, обласних установ, секретарі обкому ЛКСМ України.

Відбувся обмін досвідом роботи міських, районних комітетів комсомолу по комуністичному вихованню юнаків і дівчат.

Учасники семінару зустрілись із ветеранами комсомолу Кіровоградщини, творчою молоддю міста, відвідали музей бойової слави підшефного військового підрозділу, були присутні на спортивному вечорі.

В ДЕНЬ ЧЕРВОНОЇ СУБОТИ — З ПІДНЕСЕННЯМ

В цехах і на дільницях заводу «Червона зірка» сьогодні планує трудове піднесення. Робітники, службовці, представники різних поколінь найбільшого машинобудівного підприємства області гаряче схвалюють і підтримують почин москвичів — вийти на ударну Червону суботу на честь народження В. І. Леніна.

Нещодавно в механоскладальному цеху № 3 під час перерви відбулися загальноцехові збори, на яких були присутні понад 500 чоловік. Бригадир комсомольсько-молодіжної бригади верстатників Катерина Мікуличина виступила від імені свого колективу і заповнила всіх присутніх, що в день суботника вони виконують змінне завдання на менше, ніж на 160 процентів.

Робітники ливарного цеху сірого ча-

вуну кожну зміну закінчують з перевиконанням графіка. Перед у соціалістичному змаганні серед формувальників ведуть комсомольсько-молодіжну бригаду, очолювану І. Івановим та бригадою молодого комуніста В. Дульського.

В день комуністичного суботника разом з усім колективом цеху тут накреслено видати 105 тонн приладного литва на виготовлення посівних машин та запчастин до них.

Це завдання значно вище, ніж те, яке виконують у звичайний робочий день. В цеху вирішили зібрати і випасти 12 тонн металобрухту, посадити клумби біля цеху.

Більшість трудівників ливарного цеху сірого чавуну 20 квітня працюватимуть на своїх робочих місцях, щоб у день Всесоюзного суботника високопродуктивно працюючи прискорити виконання планів визначального року п'ятиріччя.

І. ГРАБКО,

член завкому комсомолу заводу «Червона зірка».

СОНЦЕ НА РЕЙКАХ

МИКОЛА побачив кілька різноколірних конвертів відразу, ледь переступив поріг дому. Він ніколи не поспішав їх розкривати. Тож і сьогодні поволі перекладав на столі. Любив здогадуватись, хто ж написав йому цього разу? Врешті, розірвав один, почав вчитуватись у рядки, пізнав розгнісаний почерк. Взявся за другий...

Писали друзі, колишні студенти Дніпропетровського технікуму залізничного транспорту. І стільки щирості було, теплоти, безпосередніх вражень у цих коротких посланнях, що вирішив відповісти негайно ж.

Розповідали про себе — про роботу, про життя. Запитували, як він влаштувався, чи задоволений професією.

А що, власне, особливо го писати? Замислився на хвилину й спало на думку: обов'язково треба сьогоднішню роботу порівняти з уявленнями про неї ще в технікумі. Адже не думав тоді, що випадатимуть надзвичайно складні рейси. Та, щоправда, не відступив, бо звик до труднощів.

Водив великогазові поїзди до Миронівки, а погода на те, що несподівано, а зовсім погана. Вітер, мжичить — сльоза якась. До того ж найгірше — ожеледь. Від управління не можна відволікатись ні на

хвилину. Нехай не дивуються друзі, що, з дипломом техника в кишені, він став помічником машиніста електропотяга. Пам'ятають-бо, як ще на практиці водив поїзди з довідченими спеціалістами Петром Шевелю та Василем Никитенком. Відтоді й запало в душу — як здорово відчувати себе господарем потужної машини! Рейси починаються і опівночі, й удосвіта, та Микола в цьому бачив романтику, яка прикрашає звичайні робочі будні.

ЩЕ ОБОВ'ЯЗКОВО треба написати друзям, що в нього, окрім виробничих справ, громадська робота. Член комітету комсомолу Знам'янського локомотивного депо, член міської

молоді локомотивники готують особливо значимі подарунки. Проведуть 1132 великогазових поїзди, в яких понад норму перевезуть 625 тисяч тонн народногосподарських вантажів. Буде зекономлено понад 75 тисяч кіловат-годин електроенергії. За такими цифрами досягнень, це добре знає Микола Уманець, — їхня спільна праця. І шанують у депо людей, насамперед, за оту одержимість, за прагнення будь-що дотримати свого слова.

ДЕЛЕГАТ З'ІЗДУ

ПАМ'ЯТАЄ він ще одні збори, давні. Два роки тому слухав розповідь машиніста Миколи Тимофіїва про участь у роботі з'їзду комсомолу республіки. Чи заздрив? Трохи було. Але наближено до часу, конкретно не хотів ставити себе на його місце: то ж незаперечний авторитет, довіря всіх комсомольців. Його треба заслужити.

Друзі вважають його натурою лагідною. Пообіцяв — зробити. Коли треба — затримається, але справу до кінця доведе. Бачте, його критерій просто збігається з визначеннями більшості.

І на обласній комсомольській конференції сиділи разом — старший машиніст, і молодший колега. Микола Тимофіїв щиро тиснув руку Миколі Уманцю, якого обрали делегатом на XVII з'їзд ВЛКСМ.

А Микола гордиться високим довір'ям, прагне виправдати його на ділі. То справа часу і свідомого ставлення до професії. А ще — душі й романтики — бо стрічати сонце на білих стрічках рейок — його покликання.

О. РЯБОШАПКА, працівник Знам'янської міської районної газети «Серп і Молот».

XXII з'їзд
ВЛКСМ і ЛКСМУ
ТРУДОВІ
ЗВЕРШЕННЯ
З'ІЗДАМ
КОМСОМОЛУ

УДАРНА ВАХТА

Ударно несуть трудову вахту на честь XXII з'їзду ЛКСМ України члени комсомольсько-молодіжного колективу автогаража колгоспу імені Кірова. У ці передзідівські дні комсомольці Галина Лобухарська, Іван Терещен-

ко, Василь Михайлюк при змінній нормі 16 тонн, перевозять від ферми на поле 24—26 тонн місцевих добрив. У дні роботи з'їзду члени колективу зобов'язалися щодня виконувати півтори виробничі норми.

В ВОЛОШУК, завідувач відділом комсомольських організацій Долинського райкому комсомолу.

НА
ЗЕКОНОМЛЕНОМУ
ПАЛИВІ

Активно пройшли комсомольські збори в комсомольсько-молодіжній тракторній бригаді колгоспу імені Ульянова (бригадир А. Харкавий, групкомсорг В. Желудков).

Як і у колгоспах імені Леніна, імені Шевченка, імені Б. Хмельницького, «Родина», «Росія», молоді хлібороби колективу у перший день роботи XXII з'їзду ЛКСМ України вирішили працювати на економічному паливі. Ця ініціатива знаходить підтримку у всіх господарствах району.

В. ЯРЕМЧУК, завідувач відділом комсомольських організацій Ульяновського райкому комсомолу.



**ТРУДОВІ
ЗВЕРШЕННЯ
З'ІЗДАМ
КОМСОМОЛУ**

ІМ'Я ЛЕНІНА — В СЕРЦІ КОЖНОМУ



ПРИ СВІТЛІ ВОГНИЩ

Осередок КСМУ Наркомосу разом з осередком підкурсів організував минулої неділі екскурсію в Карачайку.

Вночі, при світлі вогнищ, старі партійці, що виступали, ділилися спогадами про свою участь у революційній боротьбі.

(«МОЛОДОЙ ЛЕНИНЕЦЬ» — орган Центрального і Харківського Комітетів КСМУ, липень, 1924 р.).

ЖИТИ, ЯК ЗАПОВІДАВ ІЛЛІЧ

Ці рядки, які з'явилися півстоліття тому на сторінках органу ЦК і Харківського Комітету КСМУ газети «Молодой ленинец», багато що воскресили в пам'яті ветерана партії і комсомолу Олександра Олександровича Ляхова. І от наче немає вже за плечима прожитого. Думками він знову в тому, вже історичному, часі, коли його, простого хлопця з робітничої околиці, недавнього учня слюсаря на електромеханічному заводі комсомолів Петинського району обрала своїм ватажком. Зовсім свіжими були тоді в пам'яті події Великого Жовтня. Поруч ще працювали ті, хто завоював, а потім відстоював зі зброєю в руках народну владу.

П'ятдесят злих минуло відтоді. Сивина густо покривила голову Олександра Олександровича. Але, як і раніше, він у строю, не старіє душою. Багато сил і енергії віддає вихованню підростаючого поко-



ління член Ради і громадський екскурсивод музею бойової і революційної слави комсомолу Харківщини. Адже скільки юнакам і дівчатам хочеться розповісти про те, як зароджувалася Комуністична Спілка Молоді, як сартувалися в боях з класовим ворогом він і його товариші, з яким ентузіазмом організовували вони колгоспи, як мужньо захищали завоювання революції на фронтах Великої Вітчизняної війни.

Біографія О. О. Ляхова вмістила в собі гарячий подих епохи. І одна з найбільш захоплюючих сторінок її та, що розповідає про участь колишнього делегата від харківської губерньської організації КСМУ в роботі VI Всесоюзного з'їзду КСМУ.

— З великою радістю зустріли делегати пропозицію про присвоєння комсомолу імені вождя світового пролетаріату, — згадує О. О. Ляхов про події тих далеких, але незабутніх днів. — Ми поклялися здійснити заповіти Ілліча, високо зберегти врішність прапорів марксизму-ленінізму, з честю пронести його через своє життя. Я з радістю бачу, що корчагинці сімдесятих років вірні клятві комсомолів легендарних двадцятих.

«Вчитися, працювати і боротися за Леніном!» — під таким девізом молоді Харківщини розгорнула діяльну підготовку до 50-річчя з дня присвоєння комсомолу імені творця Радянської держави. Успішно проводяться Ленінські заходи, у складанні якого бере участь 450 тисяч чоловік. Включившись у Всесоюзне соціалістичне змагання, молоді робітники і колгоспники борються за дострокове виконання завдань четвертого, визначального року п'ятиріччя, стають на Ленінську ударну трудову вахту. Нащадки героїв Каховки, Дніпробуду і Краснодара свято зберігають і примножують славі традиції батьків та старших братів. І прикладів цього — десятки.

Десятки тисяч юнаків і дівчат щороку беруть участь у традиційних походах по місяцях революційної, бойової і трудової слави радянського народу. Обком комсомолу підготував і видав карту бойового шляху дивізій і з'єднань, удостоєних почесних найменувань «Харківських», «Лозівських», «Барвінківських», «Красноградських» за визволення області від гітлерівських окупантів. Карта стала своєрідним компасом при розробленні маршрутів по місцях боїв. Її одержали 3,5 тисячі першохарківських комсомольських організацій.

Вихована Комуністичною партією в дусі беззавітної відданості Батьківщині, молоді Харківщини вірна заповітам Ілліча, віддає весь запал серця, уміння і здібності справі будівництва комунізму.

Віта ЛІКОВСЬКА,
Олег ГОНЧАРОВ.

мільйонам неписьмених, носли світло нового життя.

З хвилюванням вчитуємося ми в скупі рядки газетної хроніки, які розповідають про знаменні дні 1924 року, про славі комсомольські традиції. Яка пристрасність, зацікавленість комсомолу в житті

КОМСОМОЛ КРОКУЄ ПОПЕРЕДУ

країни, в долі робітничої і селянської молоді криється в цих лаконочних повідомленнях!

Невичерпний заряд енергії першопрохідників підхопили як естафету десятки мільйонів їх послідовників. З рук старших поколінь

прийняли юнаки й дівчата овіяні бойовою славою прапори, глибоку комуністичну переконаність і полум'яний патріотизм. Ровесників Павки Корчагіна і нинішню молодь, будівників Дніпрогесу і Чорнобильської атомної електростанції ріднить беззавітна відданість партії, справі В. І. Леніна.

Молодь України з гордістю може заявити з трибуни з'їздів, що всі 48 тисяч трудових комсомольських колективів ідуть у перших рядах будівників комунізму.

Естафета комсомольської слави триває. Про це розповідають кореспонденти РАТАУ, які в передз'їздовські дні пройшли по адресах виступів молодіжних газет незабутнього 1924 року.

В. БУРБАН,
завідуючий відділом пропаганди і культурно-масової роботи ЦК ЛКСМУ.

Даймош ударну працю!

«Комсомолець! Будівництво ланцюгового мосту через Дніпро — твоє почесне завдання, твій обов'язок і подвиг!... Виконаймо завдання достроково. Даймош ударну працю!»

(З «БОЙОВОГО ЛИСТКА» комсомольського осередку Київського заводу «Арсенал», 1924 р.).

ПОДВИГ ТРИВАЄ

...З високого дніпровського берега в Києві добре видно, як над Лівобережжям сходить кумачева зоря. Народжується новий день. І нехай це вже третій світанок вони зустрічають без сну, за роботою, нехай схлюстані вітрами, не дуже гріють цих хлопців і дівчат шинелі та будьонівки — все одно день чудовий. Бо ж скільки місяців молоді руки чекали справжнього діла...

Перше відповідальне завдання — виготовлення двох прольотів ланцюгового мосту, стало для молодих арсенальців двадцятих років справжнім екзаменом на зрілість. Сотні юнаків і дівчат працювали, забувши про втому, траплялось, тижнями не виходили з цехів. Крайці з крайцями змагалися за право працювати на верстаті почесного токаря заводу Володимира Ілліча Леніна і незмінно перевищували денні норми. А коли на сталевий «арсенальський» міст поволі в'їхав поїзд, над радісно схвилюваним комсомольським мітингом знову злетіло тисячоглосе: «Даймош ударну працю!».

Це була перша трудова перемога комсомольців. Про неї молоді робітники знає з похвальних фотографій та листівок у музеї бойової і трудової слави заводу. Ті важкі, героїчні дні не мов оживають у розповідях одного з країнських наставників молоді Героя Соціалістичної Праці Віктора Петровича Щербини. Не випадково до нього, в механі-

ний, у вільну хвилину йдуть комсомольці з різних цехів. Ветеран «Майстер — золоті руки» — один з тих, хто вже чотири рази заслужив право працювати на священному для кожного робочого місці — на ленінському верстаті. Більш як півстоліття, відколи робітничий завод обрала вождя почесним токарем-металістом, арсенальці несуть тут беззмінну Ленінську вахту. Біля цього верстата стояли десятки прославлених майстрів.

Кому в столиці України не знайоме, наприклад, ім'я учня В. П. Щербини — бригадира комсомольсько-молодіжної бригади верстатників Володимира Москальця. Його колектив — ініціатор руху молоді Києва за перевиконання соціалістичних зобов'язань 1973-го, вирішального року п'ятиріччя, справився з річним виробничим завданням ще 29 жовтня, в день народження комсомолу. За два «додаткових» місяці молоді верстатники випустили надпланової продукції на десятки тисяч карбованців. Цей успіх став відправною точкою для взяття нових рубежів. «Виконати програму 1974 року до 50-річчя з дня присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна» — такий запис з'явився в прийнятному бригадою зустрічному плані.

Не відстають від ініціаторів і інші. Близько 200 юнаків і дівчат за підсумками соціалістичного змагання нагороджені значками «Ударник 1973 року».

Анатолій ЗУБКОВ.

ПЕРЕКОНЛИВІ ФАКТИ

XXII З'їзду ЛКСМУ УКРАЇНИ
ПРО ЦЕ ГОВОРИЛИ ДЕЛЕГАТИ

● 50-річчю з дня присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна присвячена республіканська Ленінська естафета ударних справ, яка проводиться за рішенням ЦК ЛКСМУ України в рамках Всесоюзного Ленінського заліку «Рішення XXIV з'їзду КПРС — в життя!». Спеціально заведена книга-рапорт побуває в усіх областях. Право внести запис у цей своєрідний літопис трудових звершень молоді надається кращим комсомольським організаціям республіки.

● У передових молодіжних колективах Жданова, які виступили з ініціативою — «У 1974 році — на рубежі 1975», знайшлося багато послідовників. За їх прикладом зустрічні комсомольські плани висунули юнаки і дівчата Донецька, Запоріжжя, Ворошиловграда, Ровно, Києва, Харкова та ряду інших міст. Вони по-діловому включилися у підготовку до святкування ювілею під девізом «вчитись, працювати і боротися по-ленінському», борються за те, щоб до 12 липня 1974 року виконати завдання чотирьох років п'ятиріччя.

● Широку підтримку в колективі Львівського виробничо-технічного об'єднання «Електрон» дістав почин комсомольців і молоді — п'ятирічне завдання по обсягу виробництва виконати до 105-ї річниці з дня народження В. І. Леніна.



● Комсомольсько-молодіжна бригада прикладного сталеварів республіки Віктора Шкитенка з Микільського металургійного заводу зобов'язалася в 1974 році дати додатково 20 тисяч тонн сталі.

● Ініціатори широко відомого в країні руху «в комсомольському році — 11 місяців!». Молоді гірники криворізької шахти «Саксагань» рудника імені Дзержинського дали слово виконати план четвертого, визначального до 25 листопада і викликати на змагання молодих вугільників Горлівської шахти № 5 імені В. І. Леніна. Зокрема, комсомольсько-молодіжна ділянка № 19, де працює Володимир Коваленко, зобов'язалася до 50-річчя присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна видобути 50 тисяч тонн надпланової високоякісної руди.

РОБІЛЬКОРІВСЬКА ЕСТАФЕТА
«ЗА ВЕЛИКИЙ ХЛІБ 1974 РОКУ!»

ШІСТНАДЦЯТЬ ОБ'ЄДНАНИХ ПОСТІВ

На 700 гектарів вирішили збільшити площу зернової ниви трудівників колгоспів Черняхівського району Житомирської області. Цього буде достатньо за рахунок зменшення прищипованих смуг, фермських дворів, введення у сівозміну земель, зайнятих старими, малородючими садами, ягідниками тощо. Хлібороби прагнуть також ліквідувати строкатість урожайності зернових культур. За прикладом передових господарств в районі запроваджено підвищені норми висіву насіння, безрядково-ширококомунічний спосіб сівби і кореневе підживлення рослин. Солідну прибавку зерна обіцяють дати і нові високоврожайні сорти, зокрема пшениці «Іллічівка», «Поліська-70», жита «Велта», які відмінно пройшли на Поліссі виробничі випробування.

Боротьба за раціональне використання землі, підвищення врожайності зернових — в центрі уваги робітників, народних контролерів, редакторів стіпних газет, членів штабів «Комсомольського прожектора». Черняхівці створили в селах шістнадцять об'єднаних постів, до складу яких, крім сількорів, ввійшли народні контролери, комсомольські «прожектористи».

А. ЯНУШЕВСЬКИЙ,



м. Харків,

Володимир БРОВЧЕНКО

НАЙДОРОЖЧЕ

Веснію, і люблю, і пламеню,
Благословляю вранішню зорю.
В очах у сина бачу світлу

мрію...

Про найдорожче людям говорю

Народе мій! Яка погідна днина
Тобі покляла промінь на чоло!
Над рідний край, над нашу
Україну
Братерства сонце молоді
зійшло.

Встаю озонно з весняного
грому,
Щоб плечі — в небі, ноги —
на землі.

Встаю за правду —
з ленінського тому,
Вбираю людські радості й жалі.

Прислухаюсь. По світу ходять
луни.

Де бій за волю — серце там
мое.

З ясних джерел Паризької
комуні
Мені хлюпнув снаги Ежен
Потьє.

Моє коріння у Жовтневім вирі,
В зірницях «Арсеналу»
проросло.

І щоб родині нашій жити
в мирі,

Кую мечи, леміш і чересло...

Мені не треба затишку, ні раю,
Мій день у праці, в боротьбі
гряде.

Дерзанням, словом, ділом
вирастаю

З Тичининого: Партія веде!

Щоб од степу не одвик,
Глуха ніч згубила серп, —
Обволікся кременем степ...
Змилюся,
Хоч з темноти
Прошепчи мені,
Хто ти...

Що ти? Хто ти?
Сон чи злото,
Поклик в небо голубе?
Муко, радосте, робото!
О, яка то насолода
Пізнавать в собі тебе.

ДУМКА
ВЕЛИКОГО
СТЕПУ

Хто скаже нині, скільки літ мені,
З яких то пір мене прозвали

Степом

І скільки ще лежать мені

під небом

Та пишениці гойдають і ячмені?

І простягають руки до води —

До річки, до криниці, до озера,

І слухати: роди! роди! роди! —

Тривожно стука хлібороба

серце.

Підвівся я з-під татарського

копита,

З-під ляхів дуб, і палі,

і канчуків,

Частований німецьким

динамітом,

Народним потом-кров'ю

политий.



Гай-гай, який тепер я

плодовитий —

З людського виру, з гомону

віків.

На мене падав шибениці скрип,

Зелені трави свівли з розпуки.

Збирали люди по мені не хліб,

А гіркоту тяжку моєї муки.

Я надявнвсь трагедій і весіля,

Пізнав жагу зпенавнвсі

й любові.

Мені несли весною хліб і сіль.

А восени ридали у полові.

А наболілі грудоньки мені,

Як баготи, полосували межі.

Аж поки з помети не звелися

дні



Великої червоної пожежі.

І місяць грав на шаблях

і пожах,

Як по ярах сини гострили

зброю.

В палацах поселявся хижий

жах.

В хатинах визрівала спрага

бою...

Землі! Землі! —

Молитва, вічний крик.

Землі! Землі! —

Лунає з гіл у гоні.

За мене умирає степовик

З часів сохи аж до пори

«фордзонів».

Землі! Землі! —

Бери мене і рий!

Бери, люби, наскільки оком

книш,

Я горем персоранний, старий,

Та у гурті зі мною не загинеш.

Ти натягнеш мереживом дроті,

Химерні шогли випростай

у житті.

Додай мені над світом висоти

Та окропи боки мої пориті.

Я чую дерзновення дужий крок,

Я завітаною на весні від грому

І нахилию повний колосок

На біте токовнище космодрому.

Летить, летить! — то мрія

степова,

А я підставляю вам свою

долоню.

То дума захмеліла ожива

Отих синів, що гей

за оболонню

Роздумався отак я горілиць,

А вже й село виходить

із долини.

Там плюскотить маленька річка

Вись,

Сади поназбігались до криниць

І жару позичають у калини.

Пошлю вітрів застояних своїх,

Хай розтривожать тихі

верболози,

Заграють гучно на сопілках

стріх.

Та ступлять до Старої на поріг,

Та висушать її пекучі сльози...

І я джидусь розвнхрених вітрів,

Хай принесуть мені з села

уривіти,

Джерельну мисль моїх

плугатарів

І жбанок туги, сонцем

оповитий.

СПОРТ

ЗАДИВЛЯЮЧИСЬ на цих змужнілих, вольових і сильних юнаків та дівчат, хочеться нагадати їм слова ветеранів: —

— Ні, такі минулорічні старті кіровоградських спортсменів були щасливими!

...Учениця СШ № 24 Вікторія Паньковська в турнірі найсильніших тенісисток країни на приз А. Аюпана перемогла майстра міжнародного класу, восьму ракетку світу Ельвіру Антонян. У фіналі Віта шоста серед вісімнадцяти. Є майстерський бал!

БУДЬТЕ З
ЗОЛОТОМ!

...Запоріжжя. Республіканська першість авангардівців з ручного м'яча. Дівчата з Кіровограда — серед призерів змагань.

...Київ. Першість республіканської ради ДСТ «Авангард» з класичної боротьби. Робітник заводу «Червона зірка» Вячеслав Редозубов стає чемпіоном. У командному заліку кіровоградці — треті призері.

...Нове сходження в учениці Кіровоградської СШ № 5, майстра спорту СРСР Людмили Шумихіної. Її включають до збірної ВЦРПС, вона — чемпіонка республіки з спортивної гімнастики серед авангардівців.

...Студент інституту сільськогосподарського машинобудування Віктор Савчук в міжвідомчій першості республіки з класичної боротьби здобуває титул чемпіона України. А в розіграші кубка СРСР був другим серед юніорів.

За рекордсменами і чемпіонами йдуть сотні фізкультурників Кіровоградщини. Торік їх шеренги зросли на 5400. 70 тисяч трудівників області, студентів та школярів стали значківцями комплексу ГПО (29782 — комсомольці). В загоні майстрів спорту з'явилося ще 19 кіровоградців...

Відзначаючи таке зростання майстерності і масовості на вечорі спортивної слави, який відбувся

в Будинку культури імені Компанійця, заступник голови облвиконкому Є. М. Чабаненко, адресувала також слова похвали фізкультурним активістам Світловодська, Ульяновки, які дбали про будівництво спортивних споруд.

На вечорі були підбиті підсумки соціалістичного змагання серед міських, районних спорткомітетів, ДСТ. Перехідні червоні прапори облспорткомітету вручені представникам Кіровограда, Ульяновського району та обласній раді ДСТ «Авангард».

Відзначено також велику групу тренерів, які найкраще налагодили спортивно-масову роботу, вивели своїх вихованців до щасливого фінішу. В числі нагороджених грамотами обкому ЛКСМУ (з врученням вимпелів облспорткомітету і медалей «Кращий тренер Кіровоградщини») заслужений тренер УРСР М. Романенко (класична боротьба), В. Покришкін (боротьба самбо), М. Терещенко (велоспорт), Ю. Толчинський (спортивна гімнастика), М. Денисенко (кульова стрільба), А. Грабар (фехтування), В. Іванець (легка атлетика), Г. Мошнягуца (важка атлетика).

Визначено 10 кращих спортсменів області 1973 року. Ось їх імена: Валерій Красов (велоспорт), Тетяна Калінічева (спортивна гімнастика), Микола Кукурудза (вслухання), Валентина Трішкіна (кульова стрільба), Сергій Симоненко (велоспорт), Віктор Савчук (класична боротьба), Михайло Литвинів (легка атлетика), Людмила Шумихіна (спортивна гімнастика), Валерій Ханцевич (боротьба самбо), Любков Ручка (легка атлетика). Їм також вручені грамоти обкому ЛКСМУ, дипломи, вимпели та свідоцтва облспорткомітету.

Учасники вечора спортивної слави вітали В. Васенка, О. Тимофєєву, Н. Шумихіну, В. Четверню, В. Маруса, яким було вручено значки «Майстер спорту СРСР».

Нагородили фізкультурним активістам, тренерам і спортсменам вручили заступник голови облвиконкому Є. М. Чабаненко, голова обласного спорткомітету В. І. Галенко та секретар обкому ЛКСМУ В. В. Петраков.

НА РУШНИК СТАТИ...

В ОЛЕКСАНДРІЇ УРОЧИСТО ВІДКРИВСЯ
ПАЛАЦ УРОЧИСТИХ ПОДІЙ

Минула субота для жителів гірничої Олександрії була святком. До красиво оздобленого будинку, що однією стороною примикає до готелю «Шахтар», поспішали молоді і літні люди. Восьма година ранку. Розкриваються двері — завідувачий обласним відділом ЗАГСу І. Є. Крипак запрошує гостей до фойє. Починається мітинг, присвячений відкриттю Палацу урочистих подій. Його відкриває голова Олександрійської міської Ради депутатів трудящих І. М. Урицький.

Під гучні оплески присутніх перший секретар міськкому партії І. В. Дробот вручає будівельникам В. К. Качурі, Г. М. Хуторній, І. М. Проключку та іншим почесні грамоти.

Право відкриття Палацу надається заступникові голови облвиконкому Є. М. Чабаненко.

Вона перерізає червону стрічку. І в цей час під урочистий весільний

марш Мендельсона заходять наречені — Микола Волощук, слюсар електромеханічного заводу та Надія Бондаренко, робітниця швейної фабрики.

Обрядовий староста подає нареченим обручки, якими вони обмінюються. Після цього їх запрошують закріпити акт, яким державна узакопное шлюб, підписом.

Молоді розписуються. Весільна мати згортає рушник. Хор виконує пісню «Вам вік пам'ятати цю радісну дату...»

Минулої суботи в новому Палаці зареєструвалось 15 молодят.

Є. ВАСИЛЕНКО.

НАБАТ ПАМ'ЯТІ

НА ШКІЛЬНОМУ ВЕЧОРІ —
СПОГАДИ ПРО ВОГНЕННЮ ПОЕТА

Голос, дзвінкий, дитячий голос тремтів у тиші перетовненого залу і відбивався ехом у найдаальших куточках схилених сердець. Говорили про Павло Неруду, про його народ, чия трагедія гримить над планетою різноголосим набатом обурення і гніву. Проходив вечір пам'яті великого поета сучасності.

На вечорі, організованому клубом інтернаціональної дружби Гайворонської СШ № 5, виступили член Спілки письменників СРСР, перекладач віршів П. Неруду Павло Грушко, кореспондент газети «Московськ» Світлана Шиман, працівники райкому комсомолу, учні, вчителі. Звучали згадки про життєвий шлях, пристрасні реплі промовців, схвилювані слова тих, хто вперше зважився відкрити почутті свої перед ровесниками. І ніби зникла тисячі кілометрів відстань між заспіваним українським містом і берегом сонячного континенту, освітленим пожежками терору. Народі Чилі! Ти не один в своїй боротьбі!

На зйомках: приїхав Павло Неруду читає П. ГРУШКО. Біля виставки книг класиків зарубіжної літератури.

Фото В. ЗЕМПОРЯ.



«Він переможе разом зі своїм народом, рано чи пізно, але переможе! Тому, що слова його пісні, як птах, б'ються в вуха і очі всього світу й кричать: «Гляньте, кров тече по асфальтах!».



НЕ ПОМІТИЛИ, як настав ранок. Яскраво засяяла Унтер-ден-Лінден. Ми підійшли до Бранденбургських воріт. Тут, у травні 1945 року, звернувся до нас, воїнів Радянської Армії, генерал Богданов:

— Товариші! Володимир Ілліч Ленін говорив, що ніколи не переможуть того народу, в якому робітники й селяни в більшості своїй узяли, відчували й побачили, що вони відстоюють свою, Радянську владу...

Я розповів подробиці виступу Богданова, про те, як схвилювано зустріли ми його слова, і як подібні мітинги проходили тоді у всьому Берліні. Спогади вистачило на цілу ніч.

Закінчення. Початок в газетах за 7, 9, 12, 14, 16, 19, 21, 23, 26 та 28 лютого.

...Провідавши німецьких друзів, ми повеземо тепер додому фотографії берлінської сім'ї Ланге. На одній вони утрюх — мати, син, невістка. А ось Інґеборґ серед товаришів по заводу, коли їй вручили виписку з армії. І окремо — Манфред з Ренатою, у той час, коли він із студентами підбиває допомогу збирання грошей. Там, у селі, вони познайомилися — початкувати викладач університету і молоденька селянка з кооперативи. Кажуть, що весілля у них було багатолюдне і дуже веселе.

Можливо, будуть фотокартки, де ми усі разом під час цьогогорічної зустрічі. Хорст фотографував нас кілька разів. І у Трептов-парку, і на Унтер-ден-Ліндені і на тлі Бранденбургських воріт. Хоч хтозна, можливо, фотокарток і не буде. З ним все ж відбулась неприємна розмова. Коли ми почали говорити про розрядку міжнародної напруженості, Хорст недбало кинув:

— Знаєте, що б ви там не говорили про вашу розрядку...



Ілля Гельман

НА УНТЕР-ДЕН-ЛІНДЕН

— Війни не буде! — рішуче сказала фрау Інґеборґ.

— Не буде? — перепитав той з іронією. — Війни не може не бути.

— Прочумайтесь, Хорсте, ви не знаєте сьогоднішніх німців! — заперечив Манфред.

І тут знову втрутилась фрау Інґеборґ:

— Зачекайте! Давайте запитасмо будь-кого із зустрічаних. Ось цього, або он того, що на тому боці вулиці.

Ми дійшли до того місця, де в сорок п'ятому я побачив місто в руїнах. Те, що відкрилося очам, не могло не схвилювати. В центрі, де Александерплац і де в голубині височіє біло-червона телебашта, стоять один біля одного нові висотні будинки, зразки найновішої архітектури. Я бачив сьогоднішній прекрасний Берлін і розумів: він саме такий тому, що порив, з яким ми йшли проти фашизму, передався і німецьким товаришам — порив творця і захисника нового життя.

Ми прямували вулицею. Після безсонної ночі всі дещо стомилися. Але незадоволеним був лише Хорст. Щодо нас, то настрій був чудовий!

...Багато про що розповім я друзям у Кіровограді. Можливо, запропоную виступити у червоному куточку цеху, розповісти про поїздку — ви-

ступлю, хоч на це я й невеликий мастак. Краще б за столом, під час обідньої перерви, або ж у вільний хідний на прогулянку, де-небудь на річці, куди часто колективом виїжджаємо відпочивати, в той порибалити. Одним словом, коли мова буде заходити про життя.

Ми часто говоримо про життя, про взаємини між людьми, про те, як люди усього світу не хочуть воєни. І щиро радіємо тому потеплінню у міжнародних стосунках, яке стало можливим завдяки наполегливій і принциповій боротьбі нашої партії, нашого народу, усіх чесних людей світу за мир і безпеку між народами. Цього назад не повернути, як неможливо примусити людину відмовитись від сучасних знерядь праці, умов сьогоdnішнього життя. Прогрес — справа незворотня.

м. Кіровоград.

ЯК ВІДПОЧИТИ КРАЩЕ?

ОГОЛОШЕНО ОБЛАСНИЙ КОНКУРС НА КРАЩИЙ СЦЕНАРІЙ ВЕЧОРА ВІДПОЧИНКУ

Для поліпшення організації дозвілля молоді та для допомоги культармійцям у проведенні цікавих та змістовних вечорів відпочинку, які сприятимуть дальшому посиленню комуністичного виховання молоді, рада обласного управління культури, обком комсомолу та редакція газети «Молодий комунар» проводять обласний конкурс на створення кращого сценарію масового вечора відпочинку трудящих. Конкурс присвячується 50-річчю присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна. Затверджено умови конкурсу та склад журі для оцінки представлених сценаріїв.

За умовами, в конкурс можуть брати участь всі бажаючі: письменники, журналісти, працівники культосвітніх установ та інші. Сценарії, представлені на конкурс, повинні

мати глибокий ідейно-виховний зміст, пропагувати патріотичні та інтернаціональні ідеї, комуністичне ставлення до праці, мобілізувати трудящих на виконання завдань визначального року дев'ятої п'ятиріччя.

Тривалість вечора, поставленого за таким сценарієм, не повинна перевищувати півтори години.

Для відзначення переможців встановлено грошові премії: перша — 75 карбованців, друга — 50 карбованців, третя — 30 та три заохочувальних по 15 карбованців кожна.

Розповіді про кращі вечори відпочинку представлені за матеріалами конкурсу, будуть опубліковані в «Молодому комунарі».

Представлені на конкурс сценарії слід надіслати на машинці або чітко писати від руки і надіслати до журі на адресу: 316050, м. Кіровоград, вул. Гоголя, 66, ОБНТ. Сценарії, опубліковані раніше, на конкурс не приймаються.



«ПРИРОДА: ти» У БЕРЕЗНІ — СІМ ПОГОД

БЕРЕЗЕНЬ — перший місяць календарної весни. А до справжньої — ще багато холодів буде і не раз закрутить віхола. Та налякати вона не може, бо ж ясно, що зими кінець. Народ так говорить: «У березні сім погод надворі: сіє, віє, крутить, студить, припікає й поливає». Та все ж сонце гріє тепліше і дні стають

довгими. 22 березня, у день весняного сонцестояння, раніше випікали з тіста «жайворонків» та інших пташок і йшли в поле, де можна було почути дзвінкий, сріблястий і світлий, як весняний сонячний день, їх спів. У цей час вони ніби заповнюють все небо своїми піснями. Помічено, що жай-

воронок першим повертається з далеких країв.

Кроки лип немов покрив хтось червоним лаком. Ще зеленішою стала кора осик, а беріз — білішою. Весною першими струнуть зяновий сон вільха та горішник. Вони прикрашають свої гілки тендітними сережками. На вербі запухналися срібні баранці. Біля яких уже гудуть перші джмелі. Пасічники знають: час виставляти вулики.

На схилах, прогрітих сонцем,

видніються жовті зірочки першого вісника весни — мати-й-мачухи.

Відлетіли подаль від людей та будівель снігурі та синиці. В лісах вони звиватимуть гнізда й виводитимуть пташенят. Не видно вже й сорок, які ще вчора стрекотали на околицях міст та селищ. Все частіше біля шпаківень виспівують шпакі.

М. ЛИТВИНОВ.

«ДІВЧИНА І МОРЕ»

На початку березня любители театрального мистецтва Кіровограда, міст та сіл області побачать нову виставу обласного музично-драматичного театру імені М. Л. Кропивницького, поставлену за п'єсою Д. Шевцова «Дівчина і море».

Готувати виставу режисер, викладач оперної студії Московського Державного музично-педагогічного інституту імені Гнесіних Августа Федорівна Бахмутська. У ній беруть участь народний артист Української РСР Г. І. Семенов, заслужені артисти Української РСР І. В. Краніков, А. Н. Любенко, Н. С. Ігнат'єва, весь склад багетної групи театру та оркестр.

На фото: режисер А. БАХМУТСКА (друга зліва) та актори І. СТАШКІВ (курсант Юрія), В. ДЕРЕЖЕВІТІЙ (курсант Володимир) та В. ДРОНОВА (Еліза Бергова) під час репетиції.

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.



ПРИСЯГА

Цей день для працівників органів внутрішніх справ був особливим. Вони приймали присягу на вірність партії і народу. В Кіровограді біля пам'ятника В. І. Леніну вишикувались шеренги бійців за правопорядок.

Генерал-майор міліції М. М. Шавша рапортує про готовність прийому присяги і першим зачитує її текст. Потім в урочистій тиші слова присяги повторюють відмінники служби, начальницький склад та рядові органи внутрішніх справ.

Фото А. ПЕЧЕНЮКА.

3 НЕДІЛЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика для дітей. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. Для школярів. «Будильник». (М). 10.00 — «Служу Радянському Союзу». (М). 11.00 — «Пісня і праця». Концерт. (М). 11.45 — «Ми — радянський народ». Теленарас. «Мати». (К). 12.00 — «Музичний кіоск». (М). 12.30 — «Сільська година». (М). 13.30 — Художній фільм. «Петро перший». (М). 15.10 — Кольорове телебачення. Чемпіонат світу з біатлону. (М). 15.45 — «Міжнародна панорама». (М). 16.15 — «Поєздя». Ярослав Сидяков. (М). 17.00 — Прем'єра телесеріального документального фільму. «Ного звали Лучо». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.15 — Кольорове телебачення. Програма мультфиль-

мів. (М). 18.45 — Кольорове телебачення. «Клуб нічоподорожжів». (М). 19.40 — Теле-спектакль. «Ваш кореспондент». Історія III. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. «Ваша думка». (М). 22.30 — Спортивна програма. (М). 23.15 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 8.30 — «Телешкола механізаторів». (Дніпропетровськ). 9.00 — Програма науково-популярних фільмів. (К). 9.40 — Ранкова гімнастика. (К). 10.00 — «Наші гості — кінематографісти Москви». (К). 11.00 — Для школярів. Зустріч юнкорів телестудії «Орля» з Героєм Радянського Союзу генерал-полковником авіації Г. Ф. Байдуковим. (М). 12.00 — «Грають юні музиканти». (К). 12.45 — Наш огляд — резерв на службу виробництва. (Донецьк). 13.10 — Для дітей. «Великий Іван». Лількова вистава. (Одеса). 14.10 — «Сонечко». (К). 14.40 — На трудово-

му маршруті комсомолів республіки. (К). 15.50 — «У дружбі з прекрасним». (Хорсон). 16.40 — «Сільські обрії». (Дніпропетровськ). 17.25 — Художній фільм «Бій з тінню». (К). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.40 — Заклучний концерт республіканського конкурсу художніх агіткульбригад і агіттеатрів. (К). 20.50 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — П. І. Чайковський. «Юланта». Вистава. (Львів). 23.00 — Вечірні новини. (М).

4 ПОНЕДІЛОК

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. Програма мультфильмів. (М). 10.00 — «Освітлене — наймопирне». (М). 11.00 — «Школа передового досвіду». (К). 11.30 — Для дітей. М. Поліванова. «Веселі меломанти». Вистава. (Миколаїв). 12.15 — «Пісня буде поміж нас». (Чернівці). (К). 16.45 — Для школярів. «Сурмач». (К). 17.30 — «Партійне життя». (Запоріжжя). 18.00 — «День за днем». (Кіровоград). 18.15 — Зустрічний план Листонової РСР — в дні. (М). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — Авторський вечір композитора



В. Левашова. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Продовження авторського вечора. (М). 22.50 — Кольорове телебачення. «Спортивні події». (М). 23.10 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.45 — Новини. (К). 11.00 — «Виховання комсомолу». (М). 11.30 — Художній фільм. «Вовчинець». (Кіровоград). 16.00 — «Мамині школярі». (М). 16.30 — Кольорове телебачення. «Ваша думка». (М). 17.30 — Для школярів. «Вогнище». (М). 18.00 — Концерт молдавської народної музики. (К). 18.30 — Реклама, оголошення. (К). 19.00 — По музичній виставі. (М). 19.30 — Теленарас. «По великій воді». (К). 19.45 — Концерт ансамблю пісні і танцю Червонопрапорного Одеського військового округу. (Одеса). 20.30 — «Говорять делегати ХХІІ з'їзду ЛКСМУ». (К). 20.45 — На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм. «Добровольці». (К). 23.05 — Вечірні новини. (К).

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Лумачарського, 34. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-07.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Дмитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.